

BLINDED EXPEDITION

Een zonnige dag in het voorjaar. Het dorp Uummannaq wacht op het schip dat het ijs van het dichtgevroren fjord zal breken. Op de heliport landt een helikopter, met aan boord een vrouw met een geblindeerde rode bril. Men denkt dat ze blind is. Haar man gidst haar over de ijszee die onder hun voeten knispert, op het ijs vastgebonden honden huilen hen na. Na een paar kilometer hoort ze een transistorradio, een familie is aan het vissen. Een koude luchtstroom voert haar mee naar een cirkelvormig gat in het ijs. Vastgeknoopt aan een touwtje daalt ze af in de duisternis. Daar ontwaart ze vijf grote vissen, die dansen op de tonen van de muziek, één met een lange puntige hoorn. Haar man roep haar nog na: 'verder kun je niet komen'. Ze reist echter verder door de zee, springt door een ander gat en zweeft door de lucht, tot ze voet zet op een hoge zwevende berg waar taxi's omheen cirkelen. Ze danst over lange houten trappen naar huizen waar mensen met zachte stemmen wonen en gaat één van de woningen binnen. Het is het huis van de wolf. De vrouw zet haar bril af, haar gezichtsvermogen heeft ze gespaard voor ontmoetingen binnenshuis. 'Wat doe jij hier?', vraagt de wolf. 'Ik kom voor jou', zegt de vrouw. Terwijl ze daar staan loopt een zwarte kater binnen, in een jas van zeehondenbont. Hij geeft een brul en zegt te willen onderhandelen over de aankoop van de sneeuwscooter die voor het huis van de wolf staat geparkeerd. Maar de wolf wil niet verkopen. De kater grist de sleutels weg en ze vliegen elkaar in de haren. Door een luik in de vloer daalt de vrouw terug af in de zee. Ze laat zich meevoeren door de stroom, naar de heliport, ze stapt in, op weg naar huis.